

ΓΕΩΔΑΙΤΙΚΟΣ ΤΡΙΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΛΑΝΗ

Μια Θεωρία που καιρό τώρα έχει επικρατήσει, και αναπαράγεται στο Διαδίκτυο με γεωμετρική πρόοδο, τόσο από ειδήμονες, όσο και από αρχαιολάτρες, είναι εκείνη που υποστηρίζει μιαν άγνωστη : **ΙΕΡΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ**. Άμεσα ή έμμεσα στους περισσότερους είναι γνωστή. Επειδή λοιπόν το εν λόγω θέμα, παρουσιάζει και ενδιαφέρον, αλλά και θόρυβο, κρίνεται απολύτως αναγκαίο να σημειωθούν εδώ μερικές αντίθετες παρατηρήσεις. Διαμετρικά αντίθετες παρατηρήσεις.

Ένας ζωνηρός τίτλος, και οι υπασπιστές υποσημειώσεις, δείχνουν τον τρόπο να αναζητηθεί, στην οικεία Ιστοσελίδα, ενώ συγχρόνως αποτελούν την ταυτότητα της προτεινόμενης Θεωρίας.

ΓΕΩΔΑΙΤΙΚΟΣ ΤΡΙΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

Αρχαία ιερά , Ναοί , Μαντεία , Πόλεις , Μνημεία και γενικά τόποι ιδιαίτερης σημασίας για τους αρχαίους προγόνους μας , βρίσκονται σε άμεση σχέση μεταξύ τους , σχηματίζοντας διάφορα γεωμετρικά σχήματα (τρίγωνα , τετράγωνα , διάφορα πολύγωνα , κύκλους) , έχοντας ίσες αποστάσεις μεταξύ τους και άλλα , αποδεικνύοντας ότι έχουν χτιστεί σε επιλεγμένες θέσεις σε ολόκληρο τον τότε γνωστό Ελληνικό χώρο και βάσει σχεδίου.....

Ένας Αντίλογος

Δεν χρειάζεται να ερευνηθεί επί Χάρτου μόνον η Ελλάδα, για να πιστοποιηθεί ότι τέτοιες σχέσεις μεταξύ, Αρχαίων ιερών, Ναών, Μαντείων, Πόλεων, Μνημείων, και γενικά τόπων ιδιαίτερης σημασίας, είναι δυνατόν να αναγνωρισθούν, και σε όλον τον υπόλοιπο Κόσμο. Σε κάθε Χώρα, όλο και κάποιο γεωμετρικό σχήμα, τρίγωνο, τετράγωνο, πεντάγωνο, κλπ. θα σημειώνεται. Όλο και κάποιος κύκλος θα περικλείνει εξαιρετικά μνημεία, ηρώα, και τόπους μαχών...

Εδώ δεν θα αντιπαρατεθεί ένας αντίλογος πάνω σ' αυτές τις συγκεκριμένες εκτιμήσεις. Ας υποθεθεί προσωρινά ότι γίνονται αποδεκτές.

Το απαράδεκτο βρίσκεται στην δεύτερη πρόταση.

Στην πρόταση που υποστηρίζει ότι αυτή η Ακολουθία, αποτελεί συνειδητή επιλογή θέσεων. Ατέλειωτη ίδρυση Ναών, ανέγερση Μνημείων, και οίκηση Πόλεων. **βάσει σχεδίου**, είναι μια πολύ εκτεθειμένη υπόθεση :

Οι αρχαίοι Έλληνες, και όχι μόνον, δεν έχτιζαν τις Πόλεις, και ασφαλώς πολύ περισσότερο, δεν ίδρυναν τα Ιερά τους, σ' έναν γεωφυσικό Χάρτη της Ελλάδας, άγνωστων ακόμη των ακριβών πραγματιστικών του διαστάσεων.

(Οι ζηλωτές της Θεωρίας, θα πρέπει να ρίξουν μια ματιά στους Χάρτες μέχρι και λίγο πριν, από τον καιρό της αεροφωτογράφισης της Γης.)

Τι θα πρέπει να γίνει αποδεκτό. Ότι σε τέτοιους πρωτόλειους Χάρτες, χρησιμοποιούσαν υποδεκάμετρα και διαβήτες; Κάτι τέτοιο άπτεται του εξωφρενικού.

Οι αρχαίοι Έλληνες, και όχι μόνον, δεν έχτιζαν τις Πόλεις με το υποδεκάμετρο και τον διαβήτη. Υπήρχαν σε χρήση τελείως διαφορετικά κριτήρια επιλογής.

Το περιστατικό λ.χ. του μυθικού Κάδμου με την αγελάδα, και αργότερα οι υποδείξεις του Αριστοτέλη **‘Περί της Αρίστης Πολιτείας, ’** απαγορεύουν την χρήση διαβήτη και υποδεκάμετρου. Καταπραΰνουν κατά πολύ την περίπτωση εξουθενωτικής εκπόνησης ενός Πανελλήνιου Προογράμματος Οίκησης!!!

Στην αρχαία Ελλάδα λόγω παντοίας ελευθερίας είδος σημερινής Πολεοδομίας, δεν υπήρχε. Χώρια που, εξ αιτίας των συχνών μεταξύ τους πολέμων, κάτι τέτοιο θα γινόταν ανεδαφικό, και βεβαίως ανεφάρμοστο.....

Αυτή λοιπόν η Ακολουθία δεν έχει χώρο, ούτε για προσωρινή αποδοχή.

Απλούστα, αν υπήρχαν τέτοια υπερελλαδικά σχέδια προσαρμογής, εγκατάστασης, κατοίκησης, ίδρυσης ιερών και ναών, όλο και κάποιο ψήφισμα, κάποιου αρχαίου Δήμου, θα είχε έρθει σε φως. Επιγραφικές, Φιλολογικές, ή άλλου είδους μαρτυρίες, απουσιάζουν. Η Ακολουθία είναι τελείως ανίσχυρη σε αντιπαράθεση.

Και εκτός από ανίσχυρη, απολήγει επικίνδυνα βλαπτική. Υπάρχει βιβλίο του οποίου συγγραφέας είναι καθηγητής σε επαρχιακό ΤΕΙ, με τον επίζηλο και ανορθόγραφο τίτλο : ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΑΣΤΡΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΙΕΡΩΝ. Προφανώς ο κ. καθηγητής ήθελε να υποστηρίξει μια ΕΠΙΓΕΙΑ ΑΣΤΡΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΙΕΡΩΝ, ή έστω, ΙΔΡΥΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΗ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΑΣΤΡΟΘΕΣΙΑΣ.

Κάτι τέτοιο έχει παρατηρηθεί στο Προκολομβιανό Περού, όπου μια σειρά Ιερών, έχουν ιδρυθεί σε πιστή αντιγραφή του σχήματος της Μικρής Άρκτου.

Ωστόσο, όπως ήδη προαναφέρθηκε, το κυρίως άστοχο και ευάλωτο εδώ, είναι η εκτίμηση και προβολή ενός Πανελληνίου Σχεδιασμού, και μάλιστα κατόπιν Επιλογής. Οι ζηλωτές λοιπόν της Θεωρίας, οφείλουν να έχουν κατά νου τα εξής:

Η Θρησκευολογία, διδάσκει ότι ο Ιερός Χώρος, όχι μόνον δεν επιλέγεται από τον άνθρωπο, αλλά ούτε καν ανακαλύπτεται από τον άνθρωπο. Ο Ιερός Χώρος αποκαλύπτεται στον Άνθρωπο. Αποκαλύπτεται εξ αιτίας των διάφορων εξαιρετικών Επιφανειών που επισυμβαίνουν και εκδηλώνονται εκεί. Μια κλιμακωτή έκφραση Επιφανειών (Ισχυοφάνεια, Ιεροφάνεια, Θεοφάνεια) έχει ήδη αναφερθεί με λεπτομέρεια σε προηγούμενο Σημείωμα.

Η Αριστοτελική Θεολογία, ως η αρχική Φυσική Επιστήμη, πιθανώς με έναν επιμεριστικό λόγο, έμμεσα θα έδειχνε μια πιθανή ύπαρξη αν όχι σχετιζόμενου, τουλάχιστον όμως σχετικού τριγώνου.

Τριγωνικού σχήματος, σαν κι αυτά που πρεσβεύουν οι υποστηρικτές της Θεωρίας. Μόλις αρχίζοντας το *Περί Ουρανού*, ο φιλόσοφος καταθέτει το εξής: *“κατά τάς άγιστείας προς τόν θεόν χρώμεθα τή τριάδι.”* Όντως αναφέρεται ένα τριαδικό σύστημα προσέγγισης του θεού, αλλά αυτό προϋποθέτει ένα ισοδύναμο των τριών εταίρων. Στηρίζεται στο εξής συλλογιστικό σχήμα: αν $A=B$, και $B=\Gamma$, τότε και $A=\Gamma$. Ερμηνεύεται έτσι το πολύ γνωστό γεωμετρικό θεώρημα:

τα προς τρίτον ίσα, είναι και μεταξύ τους ίσα.

Μ’ αυτό το δεδομένο το μοναδικό τρίγωνο, το μοναδικό σχήμα τριγώνου, που θα ήταν δυνατόν να εξεταστεί, και να αντιπαρατεθεί σ’ αυτήν την αυθαίρετη Ιστορία: **«Ο ιερός τριγωνισμός των αρχαίων Ελληνικών Ιερών,»** είναι αποκλειστικά το ισόπλευρο. Όλα τα άλλα είδη τριγώνων αποκλείονται. Απλά δεν είναι ισοδύναμης σύνθεσης και συγκρότησης. Αποκλείονται όχι μόνον όλα τα, εκτός ισοπλεύρων τρίγωνα, αλλά και όλα τα λοιπά σχήματα, Κύκλοι, Τετράγωνα, Πολύγωνα, καθώς και όποιες ευφάνταστες προεκτάσεις προκύπτουν κατά την ψαύση του Ελληνικού Χάρτη, με μόνα εφόδια, τον διαβήτη και το υποδεκάμετρο. (και επι τη ευκαιρία, μια υπενθύμιση. Οι αρχαίοι Έλληνες δεν μετρούσαν με τα σύγχρονα εκατοστά, αλλά, με διαστάσεις που υπαγόρευε ένα τέλειο δημιούργημα. **Ο Άνθρωπος.**

Μετρούσαν με πόδια, πήχεις, παλάμες, δακτύλους, και μάλιστα σε διαφορετικές τιμές μεταξύ Ιωνικής και Δωρικής κλίμακας. *Πάντων χρημάτων μέτρον άνθρωπος.*)

Το γιατί λοιπόν αποκλείονται όλα τα εκτός ισοπλεύρου τριγώνου, - εκτός από την αρνητική προϋπόθεση της ανισοτιμίας, κατά την σύγκρισή τους, με το ισοδύναμο του γεωμετρικού Θεωρήματος - θα γίνει κατανοητό στην συνέχεια.

Ας εξεταστεί όμως αμέσως, η λογικοφανής περίπτωση σχηματισμού ισοπλεύρου τριγώνου, μεταξύ τριών αρχαιοελληνικών Ιερών.

Το κάθε Ιερό, ο κάθε αρχαιοελληνικός Ιερός Τόπος, για να παρέξει τελετουργία, ένα τέλειον έργο, έπρεπε ως θεοφανειακός χώρος να περιέχει τα τέσσερα Κοσμογονικά Στοιχεία από τα οποία πλάστηκε ο Κόσμος όλος. Την Γή, το Νερό, την Φωτιά, και τον Αέρα. Μ' αυτήν την προϋπόθεση αναγόταν σ' ένα Κέντρο Ζωής.

Σ' έναν Ομφαλό Δημιουργίας. Ομφαλός δεν υπάρχει βέβαια, μόνον στους Δελφούς. Για παράδειγμα, Ομφαλός Δημιουργίας, και μάλιστα αρχαιότερος από εκείνον των Δελφών, υπάρχει στο Ιερό του Τροφώνιου, στην Λειβαδιά.

Ως συνέπεια, άμεσα ζητούμενο είναι ένα βεβαιωμένο επί Χάρτου, έστω και με ZPS, όπως ισχυρίζονται οι οπαδοί της Θεωρίας, ισόπλευρο τρίγωνο. Έστω λοιπόν ότι προέκυψε ένα τέτοιο Φαινόμενο. Έστω ότι γίνεται αποδεκτό ότι τρεις πηγές νερού, σε τρία διαφορετικά αρχαιοελληνικά Ιερά, σχηματίζουν ένα ισόπλευρο τρίγωνο.

Με ποια άραγε λογική ακολουθία, τρεις πηγές νερού, που ασφαλώς έχουν την δεξαμμενή στην πεδιάδα, και ακολουθώντας έναν δαιδαλώδη δρόμο, μέσα από κάθε είδους πετρώματα, έως το σημείο εκρροής, σχηματίζουν ένα γεωμετρικό σχήμα, ισόποσο ισοδύναμο, ισομέγεθες, όπως επίσης, ίσης τιμής, αξίας, είδους...

Αυτές λοιπόν οι συγκεκριμένες πηγές, για να έχουν την ίδια δυναμική, για να έχουν την ίδια τιμή αξίας, ως προς το παρεχόμενο Ιερό Έργο, θα πρέπει αντιστοίχως να συγκεντρώνουν, και την ίδια ποσότητα νερού ανάβλυσης.

Αλλά αν υποθεθεί ότι προσμετράται κι αυτός ο παράγοντας, τότε οι τρεις πηγές, όπως άλλωστε και τα τρία Ιερά, θα πρέπει να βρίσκονται στο ίδιο Οριζόντιο Επίπεδο.

Αν όχι, αν αυτό δεν συμβαίνει, τότε το $A=B$, $B=\Gamma$, $A=\Gamma$, είναι ανακόλουθο, ανίσχυρο και αναποτελεσματικό. Απολήγει αυθαίρετο.

Στην πλέον απίθανη περίπτωση που υπάρξει Σύνοδος όλων αυτών των Στοιχείων, ο πλέον ισχυρός, ο πλέον αναιρετικός λόγος της Θεωρίας, έπεται, και είναι ο εξής:

Κανένα Ελληνικό Ιερό δεν είχε ένα όμοιο άδυτο με κάποιο άλλο.

Όλα τα Ελληνικά άδυτα, μεταξύ τους διέφεραν.

Το κάθ' ένα είχε την δική του ιδιοσυστασία. Τα δικά του φυσιογνωστικά χαρακτηριστικά. Το είδος του πετρώματος, η ειδική θέση, ως προς το οριζόντιο γήινο Επίπεδο, (συνηθέστατα μια κορυφή λόφου) και οι διαφορετικές μετεωρολογικές επιδράσεις, (λ.χ. διαφορετική ένταση καιρικών φαινομένων, μεταξύ βορειότερων και νοτιότερων παραλλήλων, η ατμοσφαιρική πίεση, η τιμή της υγρασίας,) προσέδιδαν στο κάθε Ιερό, στον κάθε Ελληνικό Ιερό Τ-όπο, την δική του γνωρισματική ταυτότητα, δράση, επίδραση, και αποτέλεσμα.

Στο κάθε άδυτο, διαδραματιζόταν κι ένα διαφορετικό δρώμενο.

Πουθενά δεν Επαναλαμβανόταν μια ίδια ιερουργία. Το διαφορετικό κατά τόπους Δρώμενο, στηρίζεται στην έκφραση των ιδιοτήτων του συγκεκριμένου Χώρου. Από τον ένα Ιερό Τόπο στον άλλον, εκδηλώνονται διαφορετικές συνιστώσες φυσικών προϊόντων. Επιγραμματικά : **Ο κάθε χώρος έχει διαφορετικό νερό, διαφορετική φωτιά (είδη ξύλων) διαφορετικό αέρα, και βεβαίως διαφορετική Γή.**

Καθοριστική όμως βαρύτητα συνήγορης απόρριψης του «ιερού τριγωνισμού» αποδεικνύεται από τις συνεχείς μήσεις στα άδυτα των επώνυμων κατά τόπους θεών και ηρώων. Δηλ. αν υπήρχαν Ιερά σε ισοδύναμη παροχή έργου (δρώμενου, μύησης) αν κάτι τέτοιο συνέβαινε σύμφωνα με την φιλοσοφία της προτεινόμενης Θεωρίας, τότε οι κατά τόπους μήσεις, θα ήταν περιττές.

Θα ήταν αρκετή, θα ήταν υπεραρκετή μία μόνον μύηση, σ' ένα άδυτο κάποιου εταίρου του « Ιερού Τριγωνισμού » ώστε ο μυσούμενος εκεί, να προσλάμβανε και την ευεργεσία των άλλων δύο, χωρίς να υποβληθεί στο εκάστοτε Πάθος, της όποιας κατά συνθήκη, επώδυνης μύησης.....

Αν υπήρχε σχέση και συσχετισμός μεταξύ των Ελληνικών Ιερών, μύστες όπως ο Απολλώνιος Τυανεύς, δεν θα περιέρχονταν τα Ελληνικά Ιερά, όπου μέσω των αλληπάλληλων μύσεων ανάγονταν σε όλβιους.

Η διαπιστούμενη όμως πανσπερμία των επώνυμων Ιερών, και η επίπονη Φοίτηση και μύηση σε άδυτα τόσο Ελληνικά, όσο και Αλλοεθνή, επιβεβαιώνει ότι οι περιφερόμενοι και κοινωνούντες των εν λόγω Ιερών, έδρεπαν καρπούς κυριολεκτικά ποικίλλης Γης...Ακριβώς όπως οι μέλισσες. Υπήρχαν μάλιστα και Θίασοι με την επωνυμία Μέλισσες.... Μαντείο ήταν εκείνο του Τροφώνιου, μαντείο ήταν και του Αμφιάραου. Το καθένα όμως είχε το δικό του Τυπικό....

Το διαπιστούμενο κατανοείται πληρέστερα από τον συγκρητισμό με την σημερινή συμμετρία. Σήμερα από τα Χανιά, έως την Κόνιτσα, από τα Σφακιά έως το Σιδηρόκαστρο, και από το Λεβάντε, ίσαμε την Μυτιλήνη, τελείται η ίδια Ακολουθία. Η ίδια Κυριακή Ακολουθία. Γίνεται ανάγνωση του ίδιου Ευαγγελίου.

Η σημερινή Θρησκευτική Φιλοσοφία και Πρακτική υπαγορεύει το εξής: Δεν χρειάζονται ατομικές μήσεις. Μυήθηκε Ένας, και ομοιοπαθητικά ευεργετεί τον όποιον δή ποτέ έχει ενσωματωθεί στην επώνυμη Θρησκεία.....

(Το Φαινόμενο αποτελεί συγχρόνως Απόδειξη, και Επιβαίωση, του χαρακτήρα της σύγχρονης Θρησκείας. Με την ευκαιριακή αναφορά, πρέπει να τονιστεί ότι, η σύγχρονη Θρησκεία, ουσιαστικά είναι ένα στυγνό Πολιτικό Σύστημα. Της χειρότερης μάλιστα μορφής. Οι Εκκλησιαστικοί Κανόνες έχουν μίαν Αντίληψη και Πρακτική, του **‘ούτως έχειν , και ούκ άλλως’**.....

Δηλ. Ενώ στο Πολιτικό Δικαστήριο, οι Νόμοι ερμηνεύονται σύμφωνα με το Πνεύμα του νομοθέτη, και όχι με το Γράμμα, στην εκκλησιαστική Θεωρία και Πρακτική οι θεσμοθετημένοι από θρησκόληπτους «Πατέρες της Εκκλησίας» Νομοκανόνες, οδηγούν από την εξαγνιστική Πυρά έως τον Αφορισμό.....)

Όσον αφορά τα καθ' ημάς, ένας έσχατος λόγος αντίρρησης, έχει ως εξής:
Πανελλαδική, ή σαφέστερα διακρατική συμφωνία μεταξύ των Ελληνικών Πόλεων – Κρατών δεν υπήρξε. Δεν θα μπορούσε να υπάρξει. Σε πρόταση υπερβολής:
Τον μεν Χειμώνα ησύχαζαν, και κάθε Άνοιξη, ξεκίναγαν πόλεμο.

Κατά συνέπεια :

Τέτοιου είδους θεωρίες: «ΓΕΩΛΑΙΤΙΚΟΣ ΤΡΙΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ,» που έχουν ως πηγή έμπνευσης, ευσεβείς πόθους και ιδεολογικές προσδοκίες, θα πρέπει και να επανεξεταστούν, και να κοπάσουν σε θόρυβο.

Για κάθε είδους πρόσθετη πληροφορία, αντίρρηση, κατ' ιδίαν ή δημόσια συζήτηση.

Στάθης Βαλλάς

stathis.vallas@gmail.com